

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 września 2017 roku skierowanym przeciwko pozwanemu Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w m. st. (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. powód J. S. wniósł o ustalenie, że nie istnieje zobowiązanie powoda do zapłacenia pozwanemu kwoty 9.630,88 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu. Ponadto wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez wstrzymanie postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany wystawił na rzecz powoda fakturę na łączną wysokość 9.630,88 zł tytułem dostarczania wody oraz odprowadzania ścieków, na którą złożyła się zaległość w wysokości 9.229,99 zł oraz bieżące opłaty w wysokości 321,15 zł. Powód podniósł, że nie zgadza się ze wskazanym przez pozwanego zużyciem wody, które powinno być obliczone według średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy wstecz, a nie poprzez dowolne podanie zużycia wody i ścieków. (pozew – k. 1-2)

Postanowieniem z dnia 04 października 2017 roku oddalono wniosek pozwanego o udzielenie zabezpieczenia. (postanowienie z dnia 04 października 2017 roku – k. 10)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że strony wiąże stosunek prawny na podstawie zawartej umowy nr (...) z dnia 21 listopada 2014 roku. Wskazania wodomierza stanowiącego podstawę wystawienia faktury zostały ustalone podczas kontroli przeprowadzonej przez pracownika pozwanego. Powód w dniu 22 lutego 2016 roku wniósł o zbadanie funkcjonowania licznika i innych urządzeń, w odpowiedzi na co pozwany poinformował go o możliwości wystąpienia z pisemnym zleceniem wykonania takiej ekspertyzy. Pomimo tego, powód nie złożył wniosku o ewentualne wykonanie ekspertyzy wodomierza. Pozwany wskazał również, że zwiększona ilość odprowadzanych ścieków mogła wynikać m. in. z awarii i niekontrolowanego wypływu wody, ale również z powodu rozpoczęcia działalności polegającej na prowadzeniu hostelu. (odpowiedź na pozew – k. 23-24)

Pismem z dnia 14 grudnia 2018 roku pozwany podniósł, że kwota 9.098,48 zł została w całości zapłacona przez powoda. Jednocześnie wskazał, że nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia oraz wnosi o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. (pismo procesowe z dnia 14 grudnia 2018 roku – k. 141)

W piśmie z dnia 21 lutego 2019 roku powód wskazał, iż wnosi o „umorzenie postępowania”. (pismo z dnia 21 lutego 2019 roku – k. 143)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 marca 2011 roku pomiędzy powodem i pozwanym doszło do zawarcia umowy nr (...) o zaopatrzenie w wodę. Zgodnie z § 4 umowy ilość dostarczanej wody do nieruchomości ustala się na podstawie wskazań wodomierza głównego. W przypadku nieprawidłowego działania wodomierza głównego lub okresowego braku możliwości odczytu, ilość dostarczanej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem nieprawidłowego działania wodomierza głównego lub brakiem możliwości jego odczytu, a gdy nie jest to możliwe, na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza głównego lub braku możliwości odczytu. (okoliczność bezsporna, umowa nr (...)) – k. 7-9)

W wykonaniu ww. umowy pozwany wystawił na rzecz powoda m.in.:

- fakturę nr (...) z dnia 08 lutego 2017 roku na kwotę 9.098,48 zł tytułem dostarczania wody i odprowadzania ścieków;

- fakturę nr (...) z dnia 25 sierpnia 2017 roku na kwotę 9.630,88 zł, na którą złożyło się: dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków na kwotę 321,15 zł oraz nieopłacona należność w wysokości 9.299,99 zł. (okoliczność bezsporna, faktura VAT nr (...) – k. 3)

W dniu 22 lutego 2017 roku na podstawie zlecenia dodatkowego nr (...) w nieruchomości należącej do powoda dokonano odczytu wodomierza mierzącego ilość wody. (zlecenie nr (...) – k. 39, zeznania świadków T. Z., C. G. – k. 133-135)

Pismem z dnia 27 lutego 2017 roku powód zwrócił się do pozwanego o zbadanie funkcjonowania licznika z uwagi na wysoki pobór wody i wystawienie faktury na kwotę 9.098,48 zł (pismo z dnia 27 lutego 2017 roku – k. 40)

W odpowiedzi na powyższe pismo, pozwany wskazał, że faktura nr (...) została wystawiona zgodnie ze wskazaniami wodomierza głównego. W dniu 02 lutego 2017 roku dokonano odczytu wodomierza, na podstawie którego dokonano rozliczenia jak w ww. fakturze. (pismo z dnia 08 marca 2017 roku – k. 41)

Pismem z dnia 29 marca 2017 roku powód ponownie wniósł o zbadanie prawidłowości działania licznika. (pismo z dnia 29 marca 2017 roku – k. 42)

W odpowiedzi na powyższe, pozwany podniósł, iż na zwiększony pobór wody w nieruchomości może mieć wpływ rozpoczęcie działalności tj. prowadzenie hostelu. Ponadto wskazano, że celem dokonania ekspertyzy wodomierza głównego należy zwrócić się z pisemnym zleceniem wykonania ekspertyzy. (pismo z dnia 25 lutego 2019 roku – k. 143)

Kwota 9.098.48 zł wynikająca z faktury nr (...) została zapłacona przez powoda w następujących transzach: 503,61 zł w dniu 08 lutego 2017 roku, 421,29 w dniu 21 lutego 2017 roku, 421,29 zł z dnia 25 lutego 2017 roku oraz 7.752,29 zł w dniu 17 listopada 2017 roku i saldo tej faktury wynosi 0.00 zł. (pismo z dnia 13 grudnia 2018 roku – k. 141)

Sąd dopuścił dowód z dokumentów zalegających w aktach sprawy na okoliczności wskazane w pozwie oraz odpowiedzi na pozew. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił również częściowo na podstawie zeznań świadków oraz wymienionych dokumentów, które nie były przez strony kwestionowane.

Zeznania świadka P. C. uznał za wiarygodne, aczkolwiek nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek nie miał wiedzy na temat okoliczności sprawy. Zeznania pozostałych świadków ocenił jako wiarygodne i mający odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Warunkiem sine qua non dopuszczalności powództwa o ustalenie jest istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu konkretnego stosunku prawnego lub konkretnego prawa. Interes prawny stanowi przesłankę merytoryczną powództwa o ustalenie. Powód powinien w pozwie wykazać swój interes prawny w ustaleniu stosunku prawnego lub prawa.

Interes prawny, jako materialnoprawna przesłanka roszczenia przewidzianego w art. 189 k.p.c., jest kategorią obiektywną i musi być wykazany przez powoda. Roszczenie przewidziane w art. 189 k.p.c. nie służy ustaleniu przez sąd treści normy prawnej przez dokonanie wiążącej wykładni przepisu określającego prawa i obowiązki powoda. Nie służy również wskazaniu przez sąd powodowi drogi prawnej służącej realizacji jego uprawnienia przewidzianego w określonym przepisie.

Interes prawny powinien istnieć w chwili wytoczenia powództwa. Skoro jednak sąd wydaje wyrok, biorąc pod uwagę stan rzeczy w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.), można przyjąć, że interes prawny musi zaistnieć najpóźniej w chwili wydawania wyroku. (A. Zieliński [red.], Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, System Informacji Prawnej Legalis)

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż powód domagał się ustalenia nieistnienia zobowiązania w wysokości 9.630,88 zł wynikającego z umowy o dostarczanie wody zawartej pomiędzy stronami. Wobec tego, że w toku postępowania powód spłacił należność wynikającą z ww. faktury (k. 141), należało uznać, że na gruncie niniejszej sprawy nie posiadał on interesu prawnego. Podkreślenia wymaga fakt, że stwierdzenie przez Sąd braku interesu prawnego powoda nie przesądza o dopuszczalności wytoczenia powództwa z art. 189 k.p.c., lecz skutkuje oddaleniem powództwa, gdyż stanowi on przesłankę merytoryczną dotyczącą przedmiotu postępowania.

Wobec powyższego, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód jako przegrywający sprawę obowiązany jest zwrócić pozwanemu w całości poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw w wysokości 1.817 zł na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w wysokości 1.800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.